

మీకే పుస్తకములు కావలసినను :-

వేంకట్రామా అండ్ కో.,

రింగ్ రోడ్,

సిరిసిల్లాబాదు (మద్రాసు)

చిదిఘాడి సోమనాథరావు,

అతః పురం, గోదావరికిని.

~~SECRET~~ O-202-000000

మొదటికుర్చు, 1000 ప్రితులు.

6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 84

3-10-58

స్కూల్ అండ్ కో. ముద్రాక్షరశాల నుంచి
ముద్రింపబడినది.

1920.

అల్ రే ట్టు రిజర్వ్దు.]

Page 0-12-0.

శ్రీ

కొన్న తీ వి జ య ము.

ఆదిపూజి సోమనాథరాయ

ప్రణీతము.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

హైదరాబాద్ లోని
ప్రెస్ మేనేజర్
కాకినాడ ఫిలింబర్బాన్ దాసు (ప్రెస్)

స్టేషన్ అండు కో., ముద్దాక్షరశాల.

1920

All Rights Reserved]

[వెల 0-12-0.

విన్నపము.

కడచిన వేసవిని గార్హస్థిరము మీద నేను అనంత
 పురము జిల్లాలోని పెనుకొండకు బోయి యుండి నామిత్రుల
 గుమ! క్రిటి. శివశంకరముగారి యింటబసచేసి యుంటిని.
 వారు నాకు Thomas Moore థామస్. మూర్ అను కవీ
 కృతుల ఆంగ్లమున రచించిన (Paradise And the Peri) ప్యారి
 డైజ్ అండ్ పెరి అను చిన్ని కావ్యరత్నము నిచ్చి యిది తెను
 గున నుండిన బాగుడుననిరి. నేనప్పుడాపుస్తకమును జదివి మి
 స్కలియానందించితిని. కాని మహిమాన్వితాశయ సమన్వితమై
 నవరస భరితమై నానావిధశక్తిరాలంకార శోభితమై పండిత
 పామరులకును, స్త్రీపురుషులకును బాలవృద్ధులకును బహుమ
 దగింపదియై యీ యుత్కృష్ట కావ్యరత్నమును దెనిగించు
 టకు నాకు శక్తి కలదా యని నొకించి యప్పటికూరకుంటిని.
 ఇప్పుడు షరమేశ్వరుని కృపచే నేదో యుక్తవిధముగ గిన్నెరీ
 విజయమనుపేర దెనిగింపఁగలిగితిని. ఆంధ్రులందఱు నీకావ్య
 రాజమును ధారాశ్రమగ నుపయోగింతురు గాక.

ఇట్లు విన్నవించు విధేయుడు,

ఆదిపూడి సోమనాథరావు,

కేశాపురము, గోదావరిజిల్లా.

అంకితము

గీ॥ అనువుమూలంగ సంసార ♦ యాత్రజరహ
నెందతోనాయమొసంగితి ♦ రెలమింభోడ
నందలకుఁ “గిన్నరీవిజ ♦ యంబు”దీచి
నంకితంబిచ్చి కేల్మోక్షు ♦ నాదుకొనుఁడు
మిత్రనరులార ! యీశ్వర ♦ పుత్తులారా !

ఆదిపూడి సోమనాథరావు.

(శ్రీ)

కిన్నరీవిజయము.

గీతమాలిక.

భాసురగబగునెక్క పల్లి ♦ భాతమందా
 స్వర్గనందన సుందర ♦ ద్వారసీమఁ
 గిన్నరియొక్కర్తు నిలఁబడి ♦ ఖన్నయగుచు
 గాన పూరంబుకరణ స్వ ♦ గ్గానమోయి
 నమరగంగానదీ నాద ♦ మాలకించి
 యట శేటచియున్న న్వారమ్ము ♦ నండునుగడి
 పర్వితనపక్షములమీఁదఁ ♦ బడుచునుండు
 వింతగొల్పు సమఃజ్వల ♦ కాంతిఁగాంచి
 యకట! మాఝాతియపచార ♦ మాచరించి
 యిట్టిస్వర్లోకసుఖముఁ బోఁ ♦ గొట్టుకొనియె
 ననుచు విలసిం చెనశ్రువల్ ♦ కనులనించె.

“రాలియెఱుంగనివాడని ♦ పూలనచుము
 సచట విహరించుపుణ్యాత్ము ♦ లనుభవించు
 సౌఖ్యమింతని వణ్ణింప ♦ శక్యమగునె?
 వనధివసుధలయద్యాన ♦ వనములెల్ల
 జుక్కలందెల్ల విలసిల్లు ♦ సుమములెల్ల
 సొంపునుండిన నేమి! యా ♦ సందనమున
 మిమ్మనెకపువ్వె యిన్నింటి ♦ మించిమెఱయు.

చారుతరముగు సరళవృ ♦ క్షంపురీవి
 ప్రిస్ఫుటముగఁ దనలోనఁ ♦ బ్రతిఫలింప
 శీతజలపూరితమ్ము కా ♦ శ్మీరసరము
 విమలతరముగ నెఱైన ♦ వెలయుఁగాక;
 అచటికనుమలఁ బడిపాఱు ♦ సంబుధార
 లింపుగొల్పెడు రివముల ♦ నింపుఁగాక;
 ‘సింగుసుహె’ లోని తెలిసీరు ♦ చెలఁగుఁగాక;
 అందలి సువర్ణపూరమ్ము ♦ లలరుఁగాక;
 నీనన్నింటిమించి స్వ ♦ ర్గానఁదనరు
 నీరముల సౌరుకును వ ♦ ణ్ణించిచెప్ప
 ధన్యులొస్వర్గవాసులే ♦ తగినవారు.

గగనమునఁ దారతారకు నెగసిపోయి
 వహ్ని వప్రంబు వలకును ♦ బర్హియుండఁ
 కడు వెలింగెడు లోకలో ♦ కముల కేగి
 గోళగోళసుఖమ్ములఁ ♦ గూర్చి గూర్చి
 వీని నెక్కొక్కటిని మిలి ♦ లేని యేండ్లఁ
 బెట్టి హెచ్చింప మొత్తమ్మా ♦ నట్టి సుఖము
 స్వర్గమున నెక్కనిమిషంపు ♦ సౌఖ్యమగును”
 అనుచు వాపోయెఁగిన్నరి ♦ యనిలపుత్తి.

దేవదూతయు దివ్యశే ♦ జోవిరాజు
 స్వర్గభవ్యప్రభాద్వార ♦ పాలుండపుడు
 నగచుచుండెడి కిన్నరి ♦ వంకఁజూచి
 చేరువకుఁజేరి యాకన్నె ♦ చేయుచున్న
 జాలిగొల్పెడు గీతంబు ♦ నాలకింప
 నతనికంటను జలబిందు ♦ వంకురించి
 భూసురులునందనములోనె ♦ పూచునంచు
 జెప్పనీలంపు విరిమీఁద ♦ నెప్పుచుండు
 నమృతపూరంపుఁడుంపర ♦ యట్లు వెలిఁగె.

అంతఁగిన్నరిఁగనుఁగొని ♦ యమరదూత
 “ పతితమయ్యును సౌందర్య ♦ భవనమైన

వంశమందుద్భవిల్లిన ♦ భానురాంగి!
 యొక్క టేయాశ వినుము నీ ♦ కున్న దెల్లఁ;
 'బరమపురుషుని శాశ్వత ♦ ద్వారమందు
 నాతనికిఁ బ్రీతికరమయి ♦ యలరుదాని
 నిప్పుడైనను గొనివచ్చి ♦ యిచ్చెనేని
 గిన్నరిక్షమంతుఁబడు'నని ♦ క్రియలఫలము
 నుడుపుపుస్తకమున వ్రాయఁ ♦ బడెనుగాన
 పెదకిదానిని గొనిరమ్ము ♦ వేగఁబొమ్ము;
 దురితమంతయు గిన్నరీ! ♦ తొలఁచికొనుము;
 బ్రభువుచేతను తుమియింపఁ ♦ బడినవారి
 స్వీకరించుట కిరము సం ♦ ప్రీతికరము;
 పొమ్మ"నుచుఁ జెప్పిపంపెను ♦ నెమ్మదిగను.

అలరికిన్నరి యాదూత ♦ పలుకులకును
 గగనమణియగు భాస్కరుఁ ♦ గఁగిలింపఁ
 బరుగులిడు తోడఁచుక్కల ♦ వడినిబోలి,
 స్వర్గవప్రంబుమీఁదికి ♦ సాహసించి
 యొక్క చెడురక్కసులనెల్ల ♦ నుక్కడంప
 తివ్వమని రేయిదేనతల్ ♦ టువ్వచుండ
 రభసమునఁబొలు నుల్కల ♦ రయముమీఁటి
 నగడుజవమున నీలంపు ♦ నింగికెగసి

సూప్తభౌతింపుజూషగు ♦ సూర్యచేత
 వెలుగు భూమార్గమునుబట్టి ♦ వేడ్కమీఁగి
 మనవిశాలమహీచక్ర ♦ మనకు మీఁదఁ
 దిన్న గావాలి వలయఃసుల్ ♦ దిరుగఁజొచ్చె.

“ దేవునకుసెట్టి కాన్కను ♦ వెచ్చుటకును
 నెటకువెదకంగఁ గిన్నరి ♦ యేగవలెను!
 ‘షిల్పినా’ కంబములక్రిందఁ ♦ జొంగివెలుగుఁ
 లెక్కలేనట్టికౌపులఁ ♦ బిక్కటిల్లి
 మించుకోశంపు సిరులనీ ♦ క్షీంచియుంటి;
 దివ్యముగవెల్గు ‘నరబియా’ ♦ దేశమునకు
 వక్షిణమున ముస్లి సఁ ♦ ద్రముననున్న
 కమ్మతావులదీపులఁ ♦ గాంచియుంటి;
 రంగుదళోక్తు సమృతము ♦ పొంగుచుండు
 మానకపు ‘జెంపిడు’ పృథు ♦ పాపపాత్ర
 నెచటభూతాళిదాఁచెనో ♦ యెఱిగియుంటి;
 గాని యాదేవునకు నిందుఁ ♦ గాన్కగాఁగఁ
 దీసికొనిపోవఁదగిన దె ♦ ద్దియునులేదు.
 అమ్మహాపృథుచిత్ర సిం ♦ హాసనంపు
 దివ్యసోప నములవలె ♦ దేజడిల్లు

నెక్కమణియైన నెన్నడే ♦ నుండియున్నె?
 శాశ్వతాంత సింధువా ♦ స్వామియేడ!
 యాయవృతపిందలివియేడ! ♦ యేడకేడ!”
 అనుచుదలపోయుచుండి యా ♦ హైందవులకు
 ధామహైమిపు సుందర ♦ భూమిమీది
 గాలిగదలంగ గిచ్చరి ♦ గరులువిసరె.

ఆనెలపుగాలి సర్వతా ♦ పాపహరి;
 అచటయంభోధి యుప్పొంగి ♦ యానరించు
 దృణమణులపట్ల బవడంపు ♦ దీగెగట్ల;
 ఖరకరునివెచ్చమినుకుల ♦ గర్భమంది
 సగములచ్చట మించు ర ♦ త్నాలనీను;
 లలనలీచియుంచి స్వర్ణంబు ♦ సలలక్రింద
 వాగులకుఁగాల్చు ధనిక స ♦ ద్విధువులట్లు;
 కిమ్మపొదిరిండ్లు నచ్చుట ♦ గంధవనులు
 కిన్నరీకినాదనమ్ముగా ♦ నెన్నవచ్చు;
 గాని మానవరక్తిముం ♦ గలసియిప్పు
 జెట్టగాఁ బాఱజొచ్చె నా ♦ యేటులెల్ల;
 గమగమలజమ్ము పొదరిండ్ల ♦ గములనుండి
 ఘోరమరణంపు వాసన ♦ గొట్టదొడగె;
 మానవునకల్ల బలియైన ♦ మనుజులనుపు

సరళతర కుసుమోచ్ఛ్వాస ♦ పరిమళముచు
మలినగంధమ్ముఁ గూరిచి ♦ మైలపటచె.

భాస్కరప్రియధామమా! ♦ భాగ్యసీమ !
అకట! నీగొప్పదివ్యదే ♦ వాలయముల
నూడకంబాల నిశల ♦ నెప్పుననుల
నద్భుతంబుగఁ దనరు గు ♦ హాలయముల
విగ్రహాకృతిగాంచిన ♦ విపులశీలల
శవనిపాల సహస్రరూ ♦ హాసనమూలఁ
శామపటుపంగ దండెత్తి ♦ వచ్చెనెవఁడు?
'ఘాజనీ'కద! కూర్మయౌ ♦ 'ఘాజనీ'కద!
అతనిధాటికి ముందట ♦ నకట! చెదరి
యార్యరాజకీటమ్ము ♦ లవనిబడియె;
నంతిపురినున్న జనరాండ్రు ♦ నటుతరున్న
వజ్రభూషణఁ దెగఁద్రొంచి ♦ వానినెల్ల
వేటకుక్కల మెడలగును ♦ వ్రేలఁగట్టె;
రాచక న్నెల నంతఃపు ♦ రమ్మునందె
అకట! పూజారులను నాల ♦ యమ్ములందె
కరుణయొక్కింత లేకుండ ♦ నఱికివైచె;
నట్టెపడఁగొట్టి దివ్యదే ♦ వాలయముల
నందు శిలీగిసమణిభూష ♦ గాళిచేతఁ

బుణ్యనదులను గటకటా! ♦ పూడ్చివైచె.

అపుడు కిన్నరీ యెఱ్ఱని ♦ యావినుండి
కిగ్గిదిరణభూమిమీదికి ♦ దృష్టిపఱపి
కాంచెదననీను చదిచెంత ♦ గాల్లువాని
నిలబడినవాని నెలప్రాయ ♦ మొలయువాని
నేలవిడిగిన యెఱ్ఱని ♦ వాలువాని
శరధిలోనున్న యొక్కటే ♦ శరమువాని
యోధవర్షుని నొంటిగా ♦ నున్నవాని.

జయముగొని విఱ్ఱవీడు 'ఘా ♦ జని'యు చంత
బడుచువాడగు నాయోధ ♦ వరునిగాంచి
నేనుగెలిచిన మకుటాది ♦ నిఖిలవస్తు
చయములను బాలుగొనుము నా ♦ శరణుజొచ్చి
మనుమనిన మాటుపొనికి ♦ చూచుచు
కాటుతనదేశ వీరర ♦ క్తిముచుగలసి
యెఱ్ఱగాఁ బాటుచుండెడు ♦ నేఱుజూపి
పొదినినుండిన కడపటి ♦ ములికిదీసి
యుటముగుటిచూచి పంపె బి ♦ త్కృతరముగ
నమలకీర్తిరతుండగు ♦ హైందవుడు
దేశ సేవాధురంధర ♦ ధీయుతుండు.

సరిగనేసిన బాణమున్ ♦ గుఱికిఁదప్పెఁ
బడియెవీరుండు కూరుండు ♦ బ్రదికిపోయె;
నాప్రదేశము కిన్నరి ♦ యాత్మనిలిపి
పోరుసందడి యంతయు ♦ ముగియఁగానె
యొక్కప్రాభాతకిరణంబు ♦ నెక్కిడిగ్గి
స్వేచ్ఛతో జన్మమెత్తిన ♦ వీరనరుని
యాత్మనెడలకపూర్వమే ♦ యామహాత్ము
నమలహృదయంబునందుండి ♦ యతులమహిమఁ
దొఱగుకడపటిరక్త బిం ♦ దువును గొనియె.

“ స్వర్గమున వెల్లు నామహా ♦ ద్వారమందు
సర్పణముచేయ నెంతయు ♦ స్వర్గమైన
కాన్కగానిది దప్పక ♦ త్రాల్తుఁగాక;
తఱచుగారణభూమిని ♦ దొఱగునట్టి
రక్త బిందులు నిందాక ♦ రములెయైన
రక్తినిటుస్వేచ్ఛ కర్పించు ♦ రక్తమెన్న
నందనపుఁబువ్వపొదరిండ్ల ♦ క్రిందమించు
పావనతరంగిణిని మైల ♦ పఱువకుండు
నంతటిపవిత్రమై కడు ♦ నలరుచుండు;
భక్తితో స్వేచ్ఛదేవతా ♦ పక్షముని
రక్తమును ధారవోసెడు ♦ భక్తనరుని

హృదయమందుండి యాదేవి ♦ ప్రేమమీఱ
 సంత్యతర్పణముగఁగొని ♦ హర్ష మందు
 సమలతరమైన యాయరు ♦ కాంబుకణమె
 యీశ్వరప్రీతికరమయి ♦ యెసఁగుచుండు
 సన్ని కాన్దలమిన్నయై ♦ చెన్నుమీఱు”
 అనుచు నెలుఁగెత్తిపలుకుచు ♦ నాత్మనలరి
 యెగసిపోయెను గిన్నిరి ♦ గగనమునకు.

తాను నీరీతిఁదెచ్చిన ♦ దానినంత
 దివ్యతరముగ వెలిఁగెడు ♦ దేవదూత
 చేతనిడఁగానె యతఁడు నీ ♦ క్షించిఁబానిఁ
 బ్రాణమిటుదేశమునకు న ♦ ర్పణముసేయు
 శౌర్యనిధులకు నెసఁగెడు ♦ స్వాగతంబు
 ప్రీతికరమెంతయును మాకుఁ ♦ బ్రీతికరము ;
 కానిచూడుము కిన్నరీ! ♦ కదలదయ్యె
 స్వర్గినందిన సుందర ♦ ద్వారమందు
 బద్ధమయియుండు స్ఫటిక క ♦ వాటచుకట !
 కాన నీర క్తిబిందువు ♦ కంటెఁగూడఁ
 గడుపనిత్రమ్మగాఁ గాన్క ♦ గ్రాలవలయు
 నీకుస్వర్గంపుఁదలుపులం ♦ దెఱచుటకును”
 నఁచుఁబలికెనుగిన్నిరి ♦ యాలకింప.

స్వర్గమునుగాంతునికనని ♦ సంతసిలిన
యట్టి తొలియాశయిట్లు ని ♦ రాశిగాగ
దక్షిణమ్మనదప్పుల ♦ దనరుచును
నాఫీకాలోని చంద్రదామ్ర ♦ లందు వాలి,
ధరజనించిన నగుల నే ♦ త్రిములఁబడక
గుట్టుగా గాఢవనముల ♦ బుట్టినట్టి
సొగసుగాఁ దనతొట్టెల ♦ మట్టముఁగి
నీటి వేల్పులు ప్రీతితో ♦ నృత్యమాడి
తన వినూతనమందస్మి ♦ తములఁగాంచి
భూసంతోషమును వెలి ♦ బుచ్చునట్టి
‘మేటి’ యాజ్ఞప్తులె ♦ న్నేటినిటఁ
దనమగులకుఁగిన్నరి ♦ నునుపుఁగొలిపె.

— — —

దివిని వెలివేయఁబడిన యా ♦ దేవకన్య
మిటనటనుండి “యాజ్ఞప్తు” ♦ మీఁదవాలి
దానిఖిహారవనముల ♦ దానిగుహల
దానిరాజసమాధి సఁ ♦ తతులఁగాంచి
దీక్షునిశ్వాసములఁబుచ్చి ♦ తిరుగఁజొచ్చె ;
నంతవెచ్చని “రోసెటా” ♦ యనెడుకనుమ
మీఁదవేల్చుచు నచ్చట ♦ మెలఁగుచుండు
వలుతెఱంగుల రంగుల ♦ పావురములు

లీలగావించురవముల ♦ నాలకించె;
 నంతవరసీలనిర్దల ♦ కాంతియుతము
 శాంతిమయము “మిరస్స”ను ♦ చారుసరము
 గాంచి యాశాంతిరొదలఁ దొ ♦ లంచుచుండు
 వెల్లకొంగలగరులపై ♦ వెలుగుచుండు
 తేటవెన్నెలకెలమిలో ♦ దేలుచుండె;
 దృశ్యమెంతయు రమ్యమై ♦ తేజరిల్లె;
 నింతకంటెను నందమై ♦ యెసగుదానిఁ
 గాంచియుండు నెమరుకొండె ♦ క్కాలమునను ?

పండువెన్నెలలోఁ బైడి ♦ పండ్లుపండె;
 గాయురేయెండనుబయళ్ళు ♦ గాచుకొనియె;
 జేరినిద్దరనూచింప ♦ శీర్షములను
 బట్టమెత్తిలపైవాల్చు ♦ పడుచులట్లు
 ననములనుబత్రిమకుటముల్ ♦ దనరుచుండు
 తలలనెయ్యన ఖరూర ♦ తతులువంచె;
 బియుండు సూర్యుండుమేల్కొను ♦ వేళకెల్లఁ
 దాముకొత్తని యండచం ♦ దములమీఱి
 లేవరేయెల్ల సరసిలో ♦ లీలమెఱయఁ
 జెలఁగి వెలిదమ్మిపువ్వులు ♦ జలకమాడె;
 మంచికలగాంచి సంగతుల్ ♦ మఱచిపోవఁ

గొద్దిగాజ ప్రియందున్న ♦ సుద్దులట్లు
పాలుపుదళిగిన గునులుగో ♦ పురములుండె.
దివ్యమైశాంతముగనుండె ♦ దృశ్యమెల్ల.

గూయుచుండెను తీతువు ♦ కూతదప్ప
వినుట కెద్దియులేదయ్యె ♦ వీనులకును ;
వడిచడిచినన్న మేఘమ్ము ♦ తెడలిపోయి
లీలతోజంద్రహాసముకొ ♦ గాగ్గలజేయఁ
గరము మెఱసెను విహగ ♦ విగ్రహముకరణి
మిన్నుముట్టెడుకంబము ♦ మీదికొనను
గొంచెమేనియుఁ గదలక ♦ కూరుచుండి
యింద్రసీలపుఁగాంతుల ♦ సీనుచుండు
పక్షములనెప్పు “సుల్తాన” ♦ పక్షిదప్పు
గాంచనెవ్వరులేరైరి ♦ కన్నులకును.

ఇట్లు శాంతముఁగాంతమై ♦ యెసఁగునచట
ఘోరమగుమంటగ్రక్కు నె ♦ డారియైన
వీచియెఱుంగనికూరహా ♦ వేడిగాలి
భీకరమృగునా “మారి” (Plagne) ♦ వీచునంచుఁ
జూచునెవ్వనికై నను ♦ దోచియున్నె ?
దానిగరిగాలిహాకిన ♦ తత్క్షణమున
మానవాకృతినున్నయే ♦ ప్రాణిగాని

వేడి “సైమూము”గాలికి ♦ వృక్షతతులు
 మాడిపడునట్లు మలమల ♦ మాసిపడును;
 భవ్యదశనున్నయెందలో ♦ పడుచువారి
 ఫాలమునఁగాంతిఁజల్లుచు ♦ భానుఁడరిగె;
 వారలేయిప్పుడాఁఘోర ♦ మారిబారిఁ
 జిక్కి-కుళ్ళిరికుటిఁబడి ♦ యక్కటకట!
 యనుభవింపరు వారింక ♦ నర్కు-సుఖము.
 ఖననసంస్కారమును బొంద ♦ ననువులేక
 నిండువెన్నెలదమపలు ♦ నిద్రివోవఁ
 బుడమిపైరాసులుగరాలి ♦ పడినయట్టి
 శివములనుజూడమదికి వి ♦ పాదమొదపు;
 ఈచెడినకూటి కెంతయు ♦ నేవగించి
 పెడముఖము వెట్టిగ్రద్దలు ♦ వెడలిపోవు;
 పాడుపడినట్టి పత్తిన ♦ పథములందు
 భయముగొల్పుచుఁగ్రొవ్వి సి ♦ వంగియొకట
 యెరను వెదకుచునడురేయి ♦ దిరుగుచుండు;
 కటికచీకటిపడ్డ మా ♦ ర్గమ్మునందు
 దీనిసీలవిశాలోగ్ర ♦ దృష్టికకట!
 చావుబ్రదుకుల నడుమను ♦ దేవులాడు
 నుక్కదురదృష్టుఁడెవడైన ♦ జిక్కనేని
 వానిదుర్దశనింకఁజె ♦ ప్పంగఁదరమె!

అపుడుకిన్నరి ఘోర ధృశ్యమునుగాంచి
 “అకట! మానవజాతి! నీ వటులుతొలుత
 సురవనమునుండి జాజ్ఞన దురితమానకు
 నచ్చుకొంటివిదండుగ లధికములుగ.
 స్వర్గనందన కుసుమాళి సౌరభమ్ము
 వదలకింకను నీలోనఁ బొదలుచుండె;
 గానిమాయాహిజాడలున్ మానకుండె”
 ననుచుగరుణాశ్రువులు దన కవులనించె;
 నరునికైజాలిగొనియిట్లు సుధలువగవ
 బొడమునెక్కుక కన్నీటి బొట్టుగూడ
 నచ్చుతంబగుశక్తిచే నలనుగాన
 వెలుగుకన్నీరు కిన్నరి విడుచుచుండఁ
 బట్టుగాలియు శుభ్రమై శోభఁగాంచె.

నింగిపైనుండి కిన్నరి లొంగిచూడఁ
 జెలుపుమీఱిన నారింజ చెట్లుకొన్ని
 గానవచ్చెను వానిలోఁ గ్రాలుచున్న
 ఫలములును బూలుగాలిచేఁ గలసిమెలసి
 పీఠివృద్ధులుగఁ బసి పిల్లవారు
 గూడికీడించుచున్నట్లు కొమరుమిగిలె;
 పూచిపొల్చెడు నాకొత్త పొదరుక్రిందఁ

దనరుచుండుసరోవర ♦ తటమునందు
 శబ్దమింతయులేని యా ♦ సమయమందు
 నింటికడనుండి యెవ్వరి ♦ కంటఁబడక
 యేకతంబుగ మృత్యుచెంద ♦ నేగుదెంచి
 వనరునొకరోగి మూలుగు ♦ వినఁగవచ్చె;
 సుఖగనున్న పృథ్వీగన ♦ చోటనెల్ల
 నెందఱకొ పేమపాత్రుడై ♦ యెసఁగియుపుడు
 పరిచితుండొక్కఁడును లేని ♦ వానివలెను
 వగచువారేని చూచెడు ♦ వారలేని
 నొక్కరునులేక మరణించు ♦ చున్నవాఁడు;
 కాచియుంటఁగుఁగాడ నె ♦ క్కఁడునులేడు;
 ఎదుటఁగంటికిఁ జల్లగా ♦ నెసఁగుచుండు
 సరములోనుండి పుడిసెడు ♦ జలముదెచ్చి
 హృదయమందలి దగఁదీర్చ ♦ నెఱఁడులేడు;
 అన్ని శబ్దములడఁగిన ♦ యపుడుగూడ
 దూరగానము గతివినఁ ♦ దోచుచుండి
 సర్వమును దీటిపోయిన ♦ సమయమందుఁ
 గుటిలసంసారసాగర ♦ తటముఁజేరి
 ప్రజ్ఞకందనియాతమో ♦ రాశియందు
 నాత్మదన తెప్పదోసెడు ♦ నవసరమున
 లలినిగొల్పెడు చిన్నివీ ♦ డొక్కలుపనంగ

నెప్పుకడపటి మాటరు ♦ జెప్పుటకును
జరిమొకింగినవార్తన ♦ జెంతలేరు!

అట్లుదిక్కటి యిక్క ♦ నాతఁడున్నఁ
దడవులనెఱింగివలచియు ♦ దనకునింకిఁ
దనదియనిచెప్పుటకుఁగాని ♦ తిలగుఁజూకి
జనకునివిశాల భవసరా ♦ జమ్మనందఁ
దన్నిటలమాఁజేవించు ♦ సన్నగాలి
సాటియాబోటి కనదగు ♦ తేటగాలి
చల్లుమఱబుగ్గ చిమ్మెడు ♦ చల్లగాలి
హిందువుల సీమఁబుట్టిన ♦ చందనపు
గండపుబొగల్ బుగుల్కను ♦ కమ్మగాలి
హాయిగావీన నీనడు ♦ కేయివిడుచు
చెడ్డగాలికిదూరమై ♦ సేముముగను
నున్నదనుదలఁపొక్కటే ♦ యల్లమందు
సంతసమ్మునుగొల్పె నా ♦ చావనున్న
పడుచువాఁడగు నావ్యాధి ♦ భాతునకు.

కానిమాడుమదెవ జెయో ♦ కానియదిగో!
యొంటరిగ నెవరికేనియు ♦ గంటఁబడక
పెల్లువగఁజల్లు నీపొడ ♦ కల్లునెడక

నమ్మహారోగ్యదేవత ♦ యంపినట్టి
యలరుప్రాయంపు దూతయో ♦ యనగవచ్చె;
జెక్కిట గులాబి కాన్కలఁ జేర్చితెచ్చె;

దపులనున్నను వెన్నెల ♦ దళిగియున్నఁ
దన్వియెన నయొ యిప్పుడఁ ♦ తనికెదలెనె;
దానుబెండ్లఁడనుండిన ♦ ధర్మరతయె!
అతనితోఁ దానుమరణించి ♦ యరుగుగాని
నసుధనన్యసుభాశికై ♦ బ్రదికియున్నె?
కన్యయదెవచ్చి ప్రియునిదాఁ ♦ నఁగిలిచ్చె;
అతని నల్లనిచెక్కిలి ♦ యతివమిన్న
తనదుచెక్కిలి వైబెట్టి ♦ తఱునునెత్తె;
మెచ్చిమండెను నాతని ♦ నుదుటఁగట్ట
వీడివేలాడు తనముడి ♦ మెచ్చుకలను
నిండుకోనేటి చల్లని ♦ నీటముంచె;
నందవోద్యానమందునా ♦ నందముగను
నూఁగిసురబాల బాలికల్ ♦ దూఁగుచుండు
నెలపుమాడ్కిఁ బవిత్రమై ♦ చెలఁగినట్టి
తత్సతీమణికొఁగిలి ♦ తనకునిట్లు
భయముఁగొల్పెడు సమయమ్ము ♦ వచ్చునంచు
నెన్నఁడే నతఁడక్కటా! ♦ యెంచియున్నె?

ఒగ్గెనొకపారి యొకపారి ♦ యువిదమోవి
యందెవిషమెల్ల నుండెనే ♦ నపుడుదాను
వెటచునట్లులు వెటచుచు ♦ విముఖుడయ్యె;
అంతవఱకెన్నడునుగాని ♦ యతనికొఱకు
నడుగ బడకుండ మఱసిగ్గు ♦ పడకయుండ
ముద్దునిచ్చి యెఱుంగని ♦ ముగ్ధనేడు
నిర్భయమ్ముగ ముద్దిడె ♦ నిండుమదిసి.

అంతఁ బెడమోమునెట్టిన ♦ కాంతుఁజూచి
“నీవు వెలిఁబుచ్చుగాలి పు ♦ న్నెంపుగాలి
పీల్చగానిమ్ము నాథనన్ ♦ బీల్చనిమ్ము;
దానితెక్కలనున్న దే ♦ దైనఁగాని
మించునారోగ్యమేగాని ♦ మృతియెగాని
ప్రీతికరమది నాకుసం ♦ ప్రీతికరము;
ధారగాఁగాఱు కన్నీరు ♦ దాస్రమిదిగో;
సాహృదయరక్తమందు సం ♦ తాపమార్పు
నుత్తమంబైన మహిమయే ♦ యుండియున్న
నుదుటనిముసమ్ము శాంతి నీ ♦ కొదవుటకును
బీతినారక్తమెల్ల న ♦ ర్పించియుందు;
అవలఁద్రొప్పకు నీప్రియ ♦ మైనమోము;
దయితే! యిటుచూడునేను నీ ♦ దానఁగానె?

బ్రదుకుచావులయందు నీ ♦ పక్కనుండ
 నన్నికొనినీవు వలచిన ♦ కన్నెగానె?
 అంధకారపరీవృత ♦ మైసభువిని
 వెలుగు నీనుండియే కాంచి ♦ వెలిగినను
 సీసవోయినతరువాత ♦ నిలిచియుండు
 నుగ్రితరదీర్ఘ రాత్రిని ♦ నోర్వగలనె?
 ప్రాణమేనీవు నినువీడి ♦ బ్రదుకగలనె?
 బ్రదుకజాలను నిజముగా ♦ బ్రదుకజాల;
 ఆకుదొడిగిన కాడభా ♦ సంతరింప
 సంతమైతీటు గాడతో ♦ నాకుగాన
 వాడిమండుచు నుండు నీ ♦ వలెనేనేను
 వాడిమండక మున్నెనా ♦ వంకరిరుగు;
 తిరుగు మత్స్యేమధామమా! ♦ తిరుగుతిరుగు;
 నదలకింకను జల్లగా ♦ బొదలుచుండు
 పెదవులకుఁ దుదిమెదలెడ ♦ విమలమైన
 కొట్టకొనయాపిని బాలు ♦ గొనుముగొనుము
 గొనుమనుచుఁ జేష్టలుడిగియా ♦ కొమ్మక్రింగె;
 గోతిలోగాలిలేకయో ♦ గుహలయందు
 సగ్గక శైత్యమ్మున నె దీప ♦ నూలుగతిని
 నార్తునాలనియూర్పుల ♦ హతులచేత
 సతినకన్నుల కిళ్లెల్ల ♦ నాటపోయె;

సంతసెకపారి మృతిబాధ ♦ సనుభవించి
 వేదనలనెల్ల నాతడు ♦ వీడిచనియె;
 ప్రియుడు జీవించుకట్టులు ♦ విడిచిపోవ
 ముద్దిడియెగన్య కడపటి ♦ ముద్దునిడియె;
 గనియాముద్దు నిడుచునే ♦ తీటిపోయె.

అంతఃగిన్నెరి యాకన్య ♦ కాత్మమెచ్చి
 యెంతభిశ్వాసమును మఱి ♦ యెంతభక్తి
 కాంతల హృదంతరమ్ములఁ ♦ గాయఁగలదో
 యంతయునుజూపి యవ్విధి ♦ సస్తమిలిన
 చానకొనయూర్పుఁ దిన్నగా ♦ సంగ్రహించె.

సంతసటనున్న కన్నెకా ♦ యమునుజూచి
 “స్వయముగా మృత్యుగీతము ♦ పాడుకొనుచు
 నెంతయును వింతగొల్పనే ♦ కాంతమందు
 గాన సౌరభములయందుఁ ♦ గడచిననెడు
 వేలుపుంబిట్ట చితికంటె ♦ విమలమైన
 శీతవాతసుగంధ సం ♦ పూతమైన
 సుఖసమాధిని నిద్రింపు ♦ శుభచరిత్ర”
 యనుచుదీవించి పెదవుల ♦ యందునుండి
 యాస్థలంబున దివ్యమా ♦ ననిలమూఁది

నిండుమెఱుగులఁజెలఁగెడు ♦ దండమూఁచె;
 వారలిర్వురు దమవెలి ♦ వదనములను
 దానికాంతులుపడి తళి ♦ తళలనీనఁ
 గన్మృతావియుఁ జీకటి ♦ గొమ్మియుండు
 నిజసమాధులలో దీర్ఘ ♦ నిద్రానుండి
 ప్రళయమునఁ బైకిదీయంగఁ ♦ బడినయట్టి
 యిరువురు మహాత్ములొన ♦ నెనఁగిరపుడు;
 వారియాత్మలు మేల్కొను ♦ వలకుమీఁద
 శాంతముగఁ గాచియుండెడు ♦ స్వర్గదూత
 యనఁగ నాకిన్నరీమణి ♦ తనరుచుండె.

— — —

అంబరంబున నదయరా ♦ గంబువొడమె;
 త్యాగపూరిత విమలాను ♦ రాగమిడిన
 యాయమూల్యంపుటుచ్చాస్వన ♦ మందిమరల
 దేవుఁకొసంగఁ గిన్నరి ♦ దివికినెగసె;
 కాన్కనిడఁగానె వాకిటు ♦ గాచియున్న
 దిన్యపురుషుండు నవ్వెను ♦ దీనిఁబట్టి
 యమరవనమింకఁ ద్వరలోనె ♦ యమరునంచుఁ
 బొదలికిన్నరి హృదయము ♦ పొంగఁజొచ్చె;
 అమృతాపభ్రు సింహాసన ♦ నమ్మునుండి
 వీచునమృతంపుగాలికి ♦ వేల్పుదోట

వెలుగుపటికంపు గంటల ♦ వెలయుతరులు
 చేయురవములు కిన్నరీ ♦ చెల్లలయందు
 బర్వముగనప్పుడే వినె ♦ బడదొడంగె;
 మొదట స్వర్గప్రవిష్టులు ♦ గదిసితటిని
 మధురజలపాన మొనరించి ♦ మహిమఁగొంచు
 నిర్మలసరోవరముచుట్టు ♦ నెగడుచుండు
 తరళనక్షత్ర పాత్రముల్ ♦ తళితళమని
 కాననచ్చెను కిన్నరీ ♦ కన్నులకును.

అకట! పాపము! కిన్నరీ ♦ యాశలెల్ల
 నిప్పుడునుగూడ బండక ♦ తప్పిపోయె;
 మాయమరదృష్ట మడ్లమై ♦ మరలవచ్చె;
 పుణ్యలోకంపు దలుపులు ♦ మూయఁబడియె;
 జయము సూచనలావేల్పు ♦ చాసనుండి
 ఘూయునప్పుడు చింతిల్లు ♦ చాయదోప
 నాసురలదూత కిన్నరీ ♦ కేసిచూచి
 “ఆగుమికను కిన్నరీ! ♦ యాగుమాగు;
 సత్యవతి కన్య ధన్యసం ♦ శయములేదు;
 మించు పరమేశుమాళిని ♦ మెఱపుచేత
 న్నాయఁబడినట్టి యాసతి ♦ భవ్యచరిత
 చిరముచదువంగఁ జూచుండు ♦ సురలచేత;

గాని చూశుముకిన్నరీ! ♦ కదలదయ్యె
 స్వర్గనందన సుందర ♦ ద్వారమందు
 బద్ధమయ్యుండు స్ఫటికక ♦ వాటమకట!
 కాన నీకన్నెయూపిరి ♦ కంఠఁగూడఁ
 గడుపవిత్రమ్ముగాఁ గాన్క ♦ గ్రాలవలయు
 నీకుస్వర్గమ్ము దలుపులం ♦ దెఱచుటకుచు”
 అనుచు వచ్చియుచే గిన్నరీ ♦ మూలకించె.

చెలఁగెడి గులాబిపువ్వుల ♦ సిరులవెలయు
 ‘సిరియ’ యనుపేరఁబరఁగిన ♦ సీమమీఁద
 వింతగా సంజవెలుగుచు ♦ విశ్రమించె;
 వర‘లిబానను’ గిరిముని ♦ ప్రవరుమీఁదఁ
 దత్ప్రభామండలంబనఁ ♦ దరణివేల్చె;
 శీతకాలము వైభవో ♦ పేతమగుచు
 నెప్పుడును వెలిమించుచే ♦ నెప్పుడును
 నున్నతాచలశిరముపై ♦ జెన్నుమీఱు;
 వేసవిగులాబిపూలచే ♦ వెలయుచుండు
 వనముతో నదిగ్రుడములఁ ♦ బవ్వలించె.
 నింగిపైనుండి క్రిందికి ♦ దొంగిచూచు
 వారికాభవ్య సీమపై ♦ వఱలుచుండు
 వలుతెఱంగుల కాంతులు ♦ చలనములును

నెంతవీతను గొలుపునో ♦ యెలుగఁదరిమె?
 మంచితోటలు తెలిసితి ♦ మించునగులు;
 విసిగట్టుల విరివిగా ♦ బెరుగుదుండ్లి
 వివిధపరిమాణములచేత ♦ వెలయుచుండి
 పైడినలెమించి యెడలొ ♦ బైడిమించి
 గొలుచుచుండెను వింతక ♦ ర్బుజుపగ్గు,
 పాడుపడియునునట్టి దే ♦ వాలయముల
 గోడలను గాంతితతులు పా ♦ తాపనట్లు
 వడివడిగఁ బ్రోసుచుండెను ♦ బల్లిగములు,
 గనులఁబుట్టించు ఘనమశి ♦ గణముతోనె
 సొగసుగుల్కెను కిన్నర ♦ నగరమందు
 మొగిలిపుట్టని నింగిని ♦ బొడలుచుండు
 జలమెఱుంగని సురచాప ♦ చయముతోనె
 బెడఁగుమీఱంగఁ బొదుంగంగఁ ♦ బడినయట్లు
 భవ్యమగు సంజకెంజాయ ♦ పడివెలుగు
 పక్షములతోడ నటునిటు ♦ వాలుచుండి
 గుట్టగట్టుల నిలయముల్ ♦ గట్టుకొన్న
 కలుతెఱంగుల గుంపుల ♦ పాపురములు,
 అలరుదోటలయందు వి ♦ దారిగించి
 విమలపాలిస్థలీవన ♦ పీఠులందు
 భృంగములు చేయుచుండు యు ♦ కృతులతోడ

గోపకుల వేణునాదము ♦ గూడంగలసి
 వచ్చిచెవిబడుచుండెను ♦ వరరవములు,
 కోటిలాపూర్ణవనముల ♦ గొమరుమిగులు
 దివ్య'జార్దన్' తరంగిణీ ♦ భవ్యతలులు,
 నిన్నియుండియుఁ బాపమా! ♦ కిన్నరికిని
 నెక్కటైనచుసంతోష ♦ మొసంగదయ్యె;
 వగపుమదినిండె; తెక్కలు ♦ బడలియుండె;

కాలమనుమాంత్రీకుఁడు దన ♦ కాలమెల్లఁ
 గొలువఁగా భూమిమీఁదను ♦ నితీపిన్ద్ర
 కంబములనంగ నీడల ♦ గడలకిడుచు
 విజనసీమను నెత్తుగా ♦ వెలయుచున్న
 కంబములె నిల్చి మున్నెక్క ♦ కాలమందుఁ
 దాను వెలసిన ధామమై ♦ తనరుచున్న
 దేవళముమీఁదఁ దిన్నగా ♦ దృష్టిపఱపు
 చున్న రవిగాంచెఁ గిన్నరి ♦ ఖిన్నయగుచు.

అమృతసూర్యదేవాల ♦ యమ్ము క్రింద
 దాపఁబడినట్టి రత్నముల్ ♦ దాపిన్ద్ర
 రక్షయేకాని, దివ్యాన్ని ♦ రక్షగాంచి

“సాలమను”గొప్పనామము ♦ కాల్గుచున్న
 కేకి యేకాని తిండివ్య ♦ దృష్టికి బిచ్చి,
 వడిగనీదోషినాత్మను ♦ స్వర్గమునకు
 మరలజేర్చెను కాన్క చం ♦ దురినిక్కింది
 భువిగలదొలేక సాగర ♦ ముసనుగలగొ
 తెలుపగలదేమొ? దుఃఖమ్ము ♦ అలగునేమొ?

అనెడునాశజనిచిన్ ♦ హర్షమంది
 యచటవాలెను గిన్నరి ♦ యనిలపుట్టి
 గగనలోచనుడింకను ♦ సగుచునుండె;
 పడమటను సంజపొదరిడ్ల ♦ పైడికాంతి
 తలుగకుండెను గొంచెముక ♦ దలుగకుండె;
 నపుడు “బాలైక్కు”వసముపై ♦ సమరకన్య
 నింగిపైనుండి మెల్లగా ♦ దొంగిచూచె.

అచ్చట గులాబితోటలో ♦ నాటబాట
 బొదలునెక్కడు బాలుడా ♦ పూలవంటి
 రంగుతోడను స్వేచ్ఛతోడ ♦ గాల్గువాడు
 వేడ్కపడు చూపుచేతుల ♦ వెలయువాడు
 నెగయురత్నాలా! తెక్కల ♦ నెగడుపూలా!

యనగ నెప్పొదిమలైచె ♦ ట్టునకుఁజుట్టుఁ
 దిరుగునాయాకుచిల్కల ♦ తెగలఁదోడఁ
 బట్టువిడునాటలాడుచు ♦ బడలిబడలి
 విశ్రమించెను నని గులా ♦ బీలనడుమ;
 అంతశాలునిచెంగట ♦ సలసివచ్చి
 నిండుగఁజెమర్చుగుఱ్ఱంబు ♦ నుండేడిగ్గి
 యొక్కపురుషుఁడుదప్పిలో ♦ బ్రక్కనుండు
 చిన్న సత్రంపునూలికి ♦ జెంతనిలిచె ;
 నిలిచిదాపున నెంతయు ♦ నిర్భయముగ
 వేడ్కఁగూర్చున్న చక్కని ♦ పిల్లవాని
 పక్కకుండిప్పెడనవికా ♦ రపుముఖమ్ము;
 అంతకంటెనుభీకర ♦ మైన నునుటఁ
 గిరణములఁగొల్పియెఱుంగడు ♦ తరణియెపుడు;
 అతిథయంకరమైన యా ♦ యాసనమున
 మేఘమున ధూమవహ్నులు ♦ మిళితమైన
 కిరణిఁదెగువయుఁగోళము ♦ గలసియుండె ;
 అతిథయంకరకృత్యమ్ము ♦ లాచరించి
 నట్టికడలెన్నియో వాని ♦ యాస్యమందఁ
 జక్కగాఁగిన్నరీషణి ♦ చదువఁగిలిగ ;
 పడుచులెందఱనోపాడు ♦ పఱచియుండె,
 పావనక్షేత్రములమైల ♦ పఱచియుండె,

సలిపినప్రమాణములమంటఁ ♦ గలపియుండె,
 అతిథిరక్తమ్ముచేత గృ ♦ హమ్మనకును
 జటువఁగాని కి శింకమున్ ♦ జేర్చియుండె ;
 కిరుణ కన్నీట పీనిన ♦ జెఱుచువఱకుఁ
 పెడక యుండెను నట్ట లా ♦ చిత్రగుప్తుఁ
 డిలుక చేమండి తనవడి ♦ కలమునుండి
 కాఱుమసిబొట్లవ్రాసిన ♦ కరణదోఁప
 వాని నెసటని వెల్లఁ గ ♦ న్నట్టుచుండె.

శాంతమును గొల్పుచుండెను ♦ సంజచేత
 నాత్మమృదువయ్యెనోయన ♦ నాదురాత్ముఁ
 డపుడు నెమ్మదిగానుండి ♦ యాగులాబి
 నెనయు బాలుని యాటలఁ ♦ గనుచునుండె ;
 అతని కెంజూపులా బాలు ♦ నమలమైన
 యలరూఁజూపును గలసిన ♦ యపుడుచూడ
 భోగములరాత్రిమండిన ♦ కాగడాలు
 బాలరవికాంతిగలసిన ♦ పగిదినుండె.

గగనమణిగుంకఁ గిందికి ♦ దిగినకొలఁది
 వింతగాఁ సిరియాఁలోని ♦ వేనవేలు
 శిఖరములనుండి పార్శ్వన ♦ సేయఁగొలుపు

పీయరవమ్మంతకంత వ ♦ ధిలగఁజొచ్చె;
 పొల్చుపూనెజ్జపైదల ♦ వాల్చియున్న
 బాలుడప్పుడులేచి యా ♦ పరిమళించు
 భూమిపై దక్షిణపుదిశ ♦ మోకరించి
 నిటలమునునంచి పరమేశు ♦ నిత్యసభపుఁ
 జెన్నుమీతెడు విమలంపుఁ ♦ జన్నినోట
 వచ్చియునురానిమాటల ♦ నుచ్చరించి
 యచటియాపుష్పవనమున ♦ నప్పుడపుడె
 జాతీతనమందిరముమఱి ♦ జేరఁగోరు
 దేవశిశునోయనంగను. ♦ దివమునకును
 గరములను గన్నులను నెత్తి ♦ కాంచుచుండె.
 ఏమిశిశువేమిదృశ్యమ ♦ దేమి దినము!
 ఒప్పుచూడంగవలెఁగాని ♦ చెప్పదరమె!
 ఎంతగడ్వించు పూర్వదే ♦ వేద్యునైనఁ
 జన్న తనశాంతిమహిమల ♦ నెన్నుకొనుచు
 నొక్కనిట్టొర్పునిడఁజేయ ♦ నోపునన్న
 నింకనటనిల్చి దీని ఏ ♦ ట్టించుచున్న
 యద్దురాత్ముని మదిలోని ♦ వ్యాకులమును
 జెప్పదరమానె యెవరికే ♦ జెప్పనగునె?

అంతమదమెల్లఁబోయియా ♦ యాతతాయి
 ప్పశయమందలి ఘోరిపగ్గి ♦ వాహమట్టు
 లేన్ని యోయోగ్ల క్రూరింపు ♦ పృత్యములను
 జనిన తనజీవితముపలు ♦ మనముఁగొలిపి
 యెంతవెదకిన బుద్ధికీ ♦ నెచటఁగాని
 కానరాదయ్యెవిశ్రమ ♦ స్థానమేని
 శాంతిసూచకమగునెక్క- ♦ శాఖయేని;
 గానఁగడుగుంగి యాపిల్ల ♦ వానిఁజూచి
 “పున్నములపొట్టవైచ యో ♦ చిన్నియన్న!
 నీవలెనెచిన్న నాఁడు నే ♦ నిర్మలముగ
 నున్నయప్పుడునీవలె ♦ గన్నులెత్తి
 మింటఁజూచుచుఁబొగ్గించు ♦ చుంటిఁగాని
 యిప్పుడో” యనితలనంది ♦ యేమియనక
 చిన్నతనముననుండియు ♦ జిత్తమందు
 నించుకయుమేలుకొనక ని ♦ ద్రించుచున్న
 యుత్తమములగు లక్ష్మముల్ ♦ యోగ్యములగు
 కోరికలు భావములవెల్ల ♦ గొత్తలాచు
 నెక్కపారిగదలలెత్త ♦ వెక్కివెక్కి
 యేడ్వఁజొచ్చెనువిలవిల ♦ యేడ్వఁజొచ్చె;

అపుడుకిన్నరీ విలపించు ♦ తనిజూచి
 “గాఢముగఁజొచ్చి హృదయమున్ ♦ గాల్చికాల్చి
 వెలికివచ్చినపరితాప ♦ మొలుకునిట్టి
 యశ్రుబిందువె ధన్యమై ♦ యలరుచుండు;
 పాపమోచనకరుణాప్రీ ♦ వాహమైన
 దీననేపాపి తొలుదొల్త ♦ మానసమున
 నిర్మలానందరూపమున్ ♦ దెలియుచుండు;
 వేసవినిమండుచుండెడు ♦ వేడిగాలి
 నుండి “ఝాజ్జపు” మీఁదఁ జం ♦ దుగ్గించుకాల్పు
 సఖిలరోగనివారితా ♦ పాపహారి
 యైసయొకబిందువే యెట్టు ♦ లచ్చితముగ
 రోగములనాచ్చి నిండు నా ♦ రోగ్యమిచ్చి
 ధరకుఁదివికిని మరలఁ జై ♦ తన్యమొసఁగు
 నట్టులేసుమ్ము పరితాప ♦ మాత్రుఁగలుగఁ
 గాఱునుత్కృష్టమైన క ♦ స్మరుగూడ!
 పతితుఁడా! చూచునీమది ♦ బ్రబలియున్న
 పాపరోగములెల్ల నే ♦ పాటివైన
 నొక్కదివిచుక్క- యన్నిటి ♦ నుక్కడంచె”
 ననుచుఁ దనఁడెందమునఁదానె ♦ యనుకొనియెను.

విజయముగఁ బ్రార్థనముసల్పఁ ♦ బిల్లవాని
 పక్కినేపాపి మోకాళ్ళి ♦ నంచినలిచె;
 దోషిమీఁదను మఱయు ని ♦ న్నోషిమీఁద
 మించియొక సూర్యరశ్మయే ♦ మూయఁదొడఁగె;
 పాపిమోక్షము తేమియింపఁ ♦ నడియెంచుచు
 స్వర్గమంతట ఘోషించి ♦ పక్షిటపఱచు
 హస్తగతములను బాడి ♦ రమరులెల్ల.

పైఁజిగుంపగ నాప్పునా ♦ భాస్కరుంప
 మింటఁపుడె దానస్త ♦ మించియుంక
 వారిలికను మోకాళ్ళి ♦ నంచియుండఁ
 గొపములకిట్లు పరితాప ♦ పడెనుతని
 వెచ్చగానున్న మిక్కిలి ♦ విన్నవైచ
 చెక్కిలిని మంచువలెజల్ల ♦ చేయుచున్న
 యశ్రుబిందువు మీఁదికి ♦ శుభ్రరాలఁ
 దరణితారలలోనుండ ♦ ధరణికపుడు
 రాలియెఱుంగని వింతయశా ♦ రమ్యకాంతి;
 ఉత్తరపుమించుగానె, యే ♦ యల్కుగానె
 చూచుమర్త్యుల కిదిమది ♦ దోచవచ్చు;
 గాని జయనూచకంబయి ♦ కాలుచండు
 నశ్రువునుగాంచి యెంతయు ♦ నాత్మపెచ్చి

స్వర్గనందనసుందర ♦ చ్చారమాదుఁ
 గావలిగనున్న విఖ్యాత ♦ దేవదూత
 వెలికిఁజమ్మిన చిఱునప్పు ♦ వెలుఁగటంచు
 దెలిసికొని కిన్నరీమఁగి ♦ యలరెమదిని.

“నందనంబబ్బె శాశ్వతా ♦ నందమబ్బె;
 దీతనాపని తలుపులు ♦ దొనఁబడియె;
 సుఖనినేగానె? నిజముగాఁ ♦ సుఖనినేనె!
 శ్రీలఁజెన్నారు కిన్నర ♦ సీమయామఁ
 గొమగుమిగెఱుప వజ్రగ్రపు ♦ గోపురములు,
 నెగడుచుండెను కిన్నర ♦ నగరమాదు
 నొతయుచు నొల్పు పూపాద ♦ నిష్కలములు,
 సుందరస్వర్గవనమ! నీ ♦ ముదవెల్లఁ
 జెప్పవలయునె కళలెల్లఁ ♦ దప్పియుండు;
 మాఱి నశియించు ప్రియుని ని ♦ ట్టారుపట్టు
 లుండు నిహసారభములార! ♦ పొందుపొందు,
 నిత్యజీవనసారభ ♦ నిలయమైన
 పారిజాతమ్మె నాకింకఁ ♦ బారణమ్ము;
 ధరణినాచేతనున్న యీ ♦ దండమందు
 సుంతయిటు వెల్గినశియించు ♦ సుమములార!
 దండమిదెగొండు మీదండ ♦ నుండఁబొందు;

దళదళ ముంగుల బాణములు ♦ దళదళముల
 కిమ్మగుచు స్వామిసింహాసన ♦ కమ్ముచెంత
 సంతతముపూరు కిల్పభూ ♦ జమ్ముముంగు
 చెంత నెలంగు పూతై ♦ నేమిఫలము!
 గండగంబబ్బె శాశ్వతా ♦ గండమబ్బె;
 దీతనాపని తలుపులు ♦ చొనలబడియె;
 గరుదుగిన్నరి గండ ♦ ముగకు గగనె.

ఇది శ్రీకృష్ణమేల్వర విరుణాఫలిత లలితకవితా
 కలిత శ్రీరామలక్ష్మణా బుచ్చివేగకయా
 మాత్యతనూజాత సకల సజ్జనవిధేయ
 ఆదిపూజి సోమనాథ నామధేయ
 పోణీతంబైన కేన్నరీవిజయమను
 కావ్యరత్నము.

సమాప్తము.

సర్వమాన్యశతకము

భక్తిరసపూరితములై సర్వజన మనోరంజకములగు

100 సీసపద్యములు వెల 0-4-0.

భక్తకర్ణామృతము

భక్తిజన హృదియాహ్లాదకరములైన 40 కీర్తనలు

వెల 0-4-0.

కిన్నరీసిజయము

మిక్కిలి యుత్కృష్టమైన కావ్యరత్నము అందఱుఁజమనఁ

దగినది వెల 0-12-0.

వలయువారు :—ఈక్రిందివారికి వ్రాసిన వి. పి. గాఁ
బడయఁగలరు.

ఆ. సోమనాథరావు,

పీఠాపురము, గోదావరిజిల్లా.

Paradise and the Peri.

PARADISE AND THE PERI.

By THOMAS MOORE.

ONE morn a Peri at the gate
Of Eden stood disconsolate ;
And as she listened to the Springs
Of Life within like music flowing
And caught the light upon her wings
Thro' the half-open portal glowing,
She wept to think her recreant race
Should e'er have lost that glorious place !

" How happy, " exclaimed this child of air,
" Are the holy Spirits who wander there
Mid flowers that never shall fade or fall ;
Tho' mine are the gardens of the earth and sea
And the stars themselves have flowers for me,
One blossom of heaven outblooms them all !

" Tho' sunny the Lake of cool CASHMERE
With its plane-tree Isle reflected clear,
And sweetly the founts of that Valley fall ;
Tho' bright are the waters of SING-SU-HAY
And the golden floods that thitherward stray
Yet—oh, 'tis only the Blest can say
How the waters of Heaven outshine them all !

" Go, wing thy flight from star to star,
From world to luminous world as far
As the universe spreads its flaming wall :

Take all the pleasures of all the spheres
And multiply each thro' endless years

One minute of Heaven is worth them all !"

The glorious Angel who was keeping
The gates of Light beheld her weeping,
And as he nearer drew and lisened
To her sad song, a teardrop glistened
Within his eyelids, like the spray

From Eden's fountain when it lies
On the blue flower which—Brahmins say—
Blooms nowhere but in Paradise

" Nymph of a fair but erring line !"
Gently he said—" One hope is thine.

" 'Tis written in the book of Fate,

The Peri yet may be forgiven

Who brings to this Eternal gate

The Gift that is most dear to Heaven

Go seek it and redeem thy sin—

"Tis sweet to let the Pardoned in."

Rapidly as comets run
To the embraces of the Sun;—
Fleeter than the starry brands
Flung at night from angel hands
At those dark and daring sprites
Who would climb the empyreal heights,
Down the blue vault the PERI flies,
And lighted earthward by a glance

That just then broke from morning's eyes,
Hung hovering o'er our world's expanse.

But whither shall the Spirit go
To find this gift for Heaven ?—"I know
The wealth," she cries, " of every urn
In which unnumbered rubies burn
Beneath the pillars of CHILMINAR ;
I know where the Isles of Perfume are
Many a fathom down in the sea,
To the south of sun-bright ARABY ,
I know too where the Genni hid
The jeweled cup of their King JAMSHID.
With Life's elixir sparkling high—
But gifts like these are not for the sky.
Where was there ever a gem that shone
Like the steps of ALLA's wonderful Throne "
And the Drops of Life—oh ! what would they be
In the boundless Deep of Eternity ?"

While thus she mused her pinions fanned
The air of that sweet Indian land
Whose air is balm, whose ocean spreads
O'er coral rocks and amber beds,
Whose mountains pregnant by the beam
Of the warm sun with diamonds teem,
Whose rivulets are like rich brides,
Lovely, with gold beneath their tides,
Whose sandal groves and bowers of spice
Might be a Peri's Paradise '
But crimson now her rivers ran
    With human blood—the smell of death
Came reeking from those spicy bowers,
And man the sacrifice of man
    Mingled his taint with every breath

Upwafted from the innocent flowers.
Land of the Sun ' what foot invades
Thy Pagods and thy pillared shades—
Thy cavern shrines and Idol stones,
Thy Monarchs and their thousand Thrones "

'Tis He of GAZNA—fierce in wrath
He comes and INDIA's diadems
Lie scattered in his ruinous path.—
His bloodhounds he adorns with gems,
Torn from the violated necks
Of many a young and loved Sultana;
Maidens within their pure Zenana,
Priests in the very fane he slaughters,
And chokes up with the glittering wrecks
Of golden shrines the sacred waters !

Downward the PERI turns her gaze,
And thro' the war field's bloody haze
Beholds a youthful warrior stand
Alone beside his native river,—
The red blade broken in his hand
And the last arrow in his quiver.
"Live," said the Conqueror, "live to share
The trophies and the crowns I bear!"
Silent that youthful warrior stood—
Silent he pointed to the flood
All crimson with his country's blood,
Then sent his last remaining dart,
For answer, to the Invader's heart.

False flew the shaft tho' pointed well ;
The Tyrant lived, the Hero fell '—
Yet marked the PERI where he lay,
And when the rush of war was past
Swiftly descending on a ray

Of morning light she caught the last—
Last glorious drop his heart had shed
Before its freeborn spirit fled !

" Be this," she cried, as she winged her flight,
" My welcome gift at the gates of Light.
Tho' foul are the drops that oft distill
On the field of warfare, blood like this
For Liberty shed so holy is,

It would not stain the purest rill

That sparkles among the Bowers of bliss '
Oh, if there be on this earthly sphere
A boon, an offering Heaven holds dear,
'Tis the last libation Liberty draws
From the heart that bleeds and breaks in her cause!

" Sweet," said the Angel, as she gave
The gift into his radiant hand,
" Sweet is our welcome of the brave
Who die thus for their native Land.—
But see—alas ! the crystal bar
Of Eden moves not—holier far
Than even this drop the boon must be
That opes the Gates of Heaven for thee !"

Her first fond hope of Eden blighted,
Now among AFRIC's lunar Mountains

Far to the South the PERI lighted
And sleeked her plumage at the fountains
Of that Egyptian tide whose birth
Is hidden from the sons of earth
Deep in those solitary woods
Where oft the Genii of the Floods
Dance round the cradle of their Nile
And hail the newborn Giant's smile
Thence over EGYPT'S palmy groves,
Her grotts, and sepulchers of Kings,
The exiled Spirit sighing roves
And now hangs listening to the doves
In warm ROSETTA'S vale ; now loves
To watch the moonlight on the wings
Of the white pelicans that break
The azure calm of MÆRIS' Lake.
'Twas a fair scene : a Land more bright
Never did mortal eye behold !
Who could have thought that saw this night
Those valleys and their fruits of gold
Basking in Heaven's serenest light,
Those groups of lovely date trees bending
Languidly their leaf-crowned heads,
Like youthful maids, when sleep descending
Warns them to their silken beds,
Those virgin lilies all the night
Bathing their beauties in the lake
That they may rise more fresh and bright,
When their beloved Sun's awake,
Those ruined shrines and towers that seem
The relics of a splendid dream,
Amid whose fairy loneliness

Naught but the lapwing's cry is heard,
Naught seen but (when the shadows flitting,
Fast from the moon unsheath its gleam,)
Some purple-winged Sultana sitting
    Upon a column motionless
And glittering like an Idol bird!—
Who could have thought that there, even there,
Amid those scenes so still and fair,
The Demon of the Plague hath cast
From his hot wing a deadlier blast,
More mortal far than ever came
From the red Desert's sands of flame '
So quick that every living thing
Of human shape touched by his wing.
Like plants where the Simoom hath past
At once falls black and withering '
The sun went down on many a brow
    Which, full of bloom and freshness then,
Is rankling in the pesthouse now
    And ne'er will feel that sun again.
And, oh ! to see the unburied heaps
On which the lonely moonlight sleeps—
The very vultures turn away,
And sicken at so foul a prey !
Only the fierce hyena stalks
Throughout the city's desolate walks
At midnight and his carnage plies :—
    Woe to the half-dead wretch who meets
The glaring of those large blue eyes
    Amid the darkness of the streets !

" Poor race of men !" said pitying Spirit,
" Dearly ye pay for your primal Fall—
Some flowerets of Eden ye still inherit,
But the trail of the Serpent is over them all
She wept—the air grew pure and clear
Around her as the bright drops ran,
For there's a magic in each tear
Such kindly Spirits weep for man !

Just then beneath some orange trees
Whose fruit and blossoms in the breeze
Were wantoning together, free,
Like age at play with infancy—
Beneath that fresh and springing bower
Close by the Lake she heard the moan
Of one who at this silent hour,
Had thither stolen to die alone.
One who in life where'er he moved,
Drew after him the hearts of many ;
Yet now, as tho' he ne'er were loved,
Dies here unseen, unwept by any '
None to watch near him—none to slake
The fire that in his bosom lies,
With even a sprinkle from that lake
Which shines so cool before his eyes.
No voice well known thro' many a day
To speak the last, the parting word
Which when all other sounds decay
Is still like distant music heard :—
That tender farewell on the shore
Of this rude world when all is o'er,
Which cheers the spirit ere its bark

Puts off into the unknown Dark.
Deserted youth ! one thought alone
Shed joy around his soul in death—
That she whom he for years had known,
And loved and might have called his own
Was safe from this foul midnight's breath,—
Safe in her father's princely halls
Where the cool airs from fountain falls.
Freshly perfumed by many a brand
Of the sweet wood from India's land,
Were pure as she whose brow they fanned.

But see—who yonder comes by stealth,
This melancholy bower to seek,
Like a young envoy sent by Health
With rosy gifts upon her cheek ?
'Tis she—far off, thro' moonlight dim
He knew his own betrothed bride,
She who would rather die with him
Than live to gain the world beside '
Her arms are round her lover now,
His livid cheek to hers she presses
And dips to bind his burning brow
In the cool lake her loosened tresses
Ah ! once, how little did he think
An hour would come when he should shrink
With horror from that dear embrace,
Those gentle arms that were to him
Holy as is the cradling place
Of Eden's infant cherubim !
And now he yields—now turns away,
Shuddering as if the venom lay
All in those proffered lips alone—

Those lips that then so fearless grown
Never until that instant, came
Near his unasked or without shame
"Oh ! let me only breathe the air,
The blessed air, that's breathed by thee,
And whether on its wings it bear
Healing or death'tis sweet to me !
There--drink my tears while yet they fall--
Would that my bosom's blood were balm,
And, well thou knowest, I'd shed it all
To give thy brow one minute's calm.
Nay, turn not from me that dear face--
Am I not thine--thy own loved bride--
The one, the chosen one, whose place
In life or death is by thy side ?
Think'st thou that she whose only light
In this dim world from thee hath shone
Could bear the long, the cheerless night
That must be hers when thou art gone ?
That I can live and let thee go,
Who art my life itself ?—No, no—
When the stem dies the leaf that grew
Out of its heart must perish too !
Then turn to me my own love, turn,
Before like thee, I fade and burn .
Cling to these yet cool lips and share
The last pure life that lingers there "
She fails—she sinks—as dies the lamp
In charnel airs or cavern damp.
So quickly do his baneful sighs
Quench all the sweet light of her eyes.
Ope struggle—and his pain is past—

Her lover is no longer living !
One kiss the maiden gives, one last,
Long kiss, which she expires in giving.

“ Sleep, said the PERI, as softly she stole
The farewell sigh of that vanishing soul,
As true as e’er warmed a woman’s breast—

“ Sleep on, in visions of odor rest
In balmier airs than ever yet stirred
The enchanted pole of that lonely bird
Who sings at the last his own death lay
And in music and perfume dies away !
Thus saying, from her lips she spread

Unearthly breathings thro’ the place
And shook her sparkling wreath and shed

Such luster o’er each paly face
That like two lovely saints they seemed,
Upon the eve of doomsday taken
From their dim graves in odor sleeping :

While that benevolent PERI beamed
Like their good angel calmly keeping
Watch o’er them till their souls would waken

But morn is blushing in the sky ;

Again the PERI soars above,
Bearing to Heaven that precious sigh
Of pure, self-sacrificing love.
High throbbed her heart with hope elate

The Elysian palm she soon shall win,
For the bright Spirit at the gate
Smiled as she gave that offering in ;
And she already hears the trees
Of Eden with their crystal bells

Ringing in that ambrosial breeze
That from the throne of ALLA swells ;
And she can see the starry bowls
That lie around that lucid lake
Upon whose banks admitted Souls
Their first sweet draught of glory take !

But, ah ! even PERI's hopes are vain--
Again the Fates forbade, again
The immortal barrier closed "Not yet,"
The Angel sud as with regret
He shut from her that glimpse of glory --
"True was the maiden, and her story
Written in light o'er ALLA'S head
By seraph eyes shall long be read.
But, PERI, see--the crystal bar
Of Eden moves not --holer far
Than even this sigh the boon must be
That opes the Gates of Heaven for thee."

Now upon SYRIA'S land of roses
Softly the light of Eve reposes,
And like a glory the broad sun
Hangs over sainted LEBANON,
Whose head in wintry grandeur towers
And whitens with eternal sleet,
While summer in a vale of flowers
Is sleeping rosy at his feet.

To one who looked from upper air
O'er all the enchanted regions there,
How beauteous must have been the glow,
The life, the sparkling from below !

Fair gardens, shining streams, with ranks
Of golden melons on their banks,
More golden where the sunlight falls;--
Gay lizard, glittering on the walls
Of ruined shrines, busy and bright
As they were all alive with light,
And yet more splendid numerous flocks
Of pigeons settling on the rocks
With their rich restless wings that gleam
Variously in the crimson beam
Of the warm West, --as if inlaid
With brilliants from the mine or made
Of tearless rainbows such as span
The unclouded skies of PERISTAN.
And then the mingling sounds that come,
Of shepherd's ancient reed with hum
Of the wild bees of PALESTINE,

Banqueting thro' the flowery vales ;
And JORDAN, those sweet banks of thine
And woods so full of nightingales.
But naught can charm the luckless PERI :
Her soul is sad—her wings are weary—
Joyless she sees the Sun look down
On that great Temple once his own,
Whose lonely columns stand sublime,
Flinging their shadows from on high
Like dials which the wizard Time
Had raised to count his ages by '

Yet haply there may lie concealed
Beneath those Chambers of the Sun
Some amulet of gems annealed

In upper fires, some tablets sealed
With the great name of SOLOMON
Which spelled by her illumined eyes,
May teach her where beneath the moon
In earth or ocean, lies the boon,
The charm, that can restore so soon
An erring Spirit to the skies.

Cheered by this hope she bends her thither ;
Still laughs the radiant eye of Heaven,
Nor have the golden bowers of Even
In the rich West begun to wither,—
When o'er the vale of BABBEQ winging
Slowly she sees a child at play,
Among the rosy wild flowers singing
As rosy and as wild as they ;
Chasing with eager hands and eyes
The beautiful blue damsel flies,
That fluttered round the Jasmine stems
Like winged flowers or flying gems:--
And near the boy, who tired with play
Now nestling mid the roses lay,
She saw a wearied man dismount
From his hot steed and on the brink
Of a small imaret's rustic fount
Impatient fling him down to drink.
Then swift his haggard brow he turned
To the fair child who fearless sat,
Tho' never yet hath day beam burned
Upon a brow more fierce than that,--
Sullenly fierce—a mixture dire
Like thunderclouds of gloom and fire;

In which the PERI'S eye could read
Dark tales of many a ruthless deed;
The ruined maid--the shrine profaned--
Oaths broken--and the threshold stained
With blood of guests! *--there written, all,*
Black as the damping drops that fall
From the denouncing Angel's pen,
Ere Mercy weeps them out again.

Yet tranquil now that man of crime
(As if the balmy evening time
Softened his spirit) looked and lay,
Watching the rosy infant's play :--
Tho' still whene'er his eye by chance
Felt on the boy's, its lurid glance
Met that unclouded, joyous gaze,
As torches that have burnt all night
Thro' some impure and godless rite,
Encounter morning's glorious rays.

But, hark! the vesper call to prayer,
As slow the orb of daylight sets,
Is rising sweetly on the air,
From SYRIA'S thousand minarets!
The boy has started from the bed
Of flowers where he had laid his head
And down upon the fragrant sod
Kneels with his forehead to the south
Lisping the eternal name of God
From Purity's own cherub mouth,
And looking while his hands and eyes
Are lifted to the glowing skies

PARADISE AND THE PERI.

Like a stray babe of Paradise
 Just lighted on that flowery plain
 And seeking for its home again
 Oh ! 'twas a sight—that Heaven—that child—
 A scene, which might have well beguiled
 Even haughty EBLIS of a sigh
 For glories lost and peace gone by '

And how felt *he*, the wretched Man
 Reclining there—while memory ran
 O'er many a year of guilt and strife,
 Flew o'er the dark flood of his life
 Nor found one sunny resting place,
 Nor brought him back one branch of grace.
 " *There was a time,*" he said, in mild,
 Heart-humbled tones—" thou blessed child
 When young and haply pure as thou
 I looked and prayed like thee—but now——"
 He hung his head—each nobler aim
     And hope and feeling which had slept
 From boyhood's hour that instant came
     Fresh o'er him and he wept—he wept !

Blest tears of soul-felt penitence '
     In whose benign, redeeming flow
 Is felt the first, the only sense
     Of guiltless joy that guilt can know.
 " *There's a drop,*" said the PERI, that down from the
moon
 Falls thro' the withering airs of June
 Upon EGYPT'S land, of so healing a power,
 So balmy a virtue, that even in the hour

That drop descends contagion dies
 And health reanimates earth and skies!—
 Oh, is it not thus, thou man of sin,
     The precious tears of repentance fall ?
 Tho' foul the fiery plagues within
     One heavenly drop hath dispelled them all !

And now—behold him kneeling there
 By the child's side, in humble prayer,
 While the same sunbeam shines upon
 The guilty and the guiltless one,
 And hymns of joy proclaim thro' Heaven
 The triumph of a Soul Forgiven !

'Twas when the golden orb had set,
 While on their knees they lingered yet,
 There fell a light more lovely far
 Than ever came from sun or star,
 Upon the tear that, warm and meek,
 Dewed that repentant sinner's cheek.
 To mortal eye this light might seem
 A northern flash of meteor beam—
 But well the enraptured PERI knew
 'Twas a bright smile the Angel threw
 From Heaven's gate to hail that tear
 Her harbinger of glory near !

“ Joy, joy forever ! my task is done—
 The Gates are past and Heaven is won !
 Oh ! am I not happy ? I am, I am—
     To thee, sweet Eden ! how dark and sad
 Are the diamond turrets of SHADUKIAM.
     And the fragrant bowers of AMSTRASAB !

" Farewell ye odors of Earth that die
Passing away like a lover's sigh;--
My feast is now of the Tooba Tree
Whose scent is the breath of Eternity !

" Farewell, ye vanishing flowers that shone
In my fairy wreath so bright and brief;--
Oh ! what are the brightest that e'er have blown
To the lote tree springing by ALLA'S throne
Whose flowers have a soul in every leaf.
Joy, joy forever,--my task is done--
The Gates are past and Heaven is won !"

